

gældende krav om at være til rådighed for test eller andre krav, som stilles til udøverne.

Den kulturpolitiske forankring indebærer, at de aktives, sponsorerens og mediernes bevidsthed om eliteidrættens etiske dimension skal skærpes, og det kan ske gennem oplysning, holdningsbearbejdning og debat. Forpligtelsen forudsætter, at hverken den kortsigtede eller den langsigtede planlægning af træning og konkurrencer lægger et større pres på den aktive og på specialforbundene, end at det kan honoreres inden for de rammer, den etiske forpligtelse tilsiger.

Endelig vedrører den kulturpolitiske forpligtelse også elitens forhold til den øvrige del af den danske idrætskultur. Det indebærer for det første, at arbejdet med eliteidræt fortsat ikke bør afstedkomme overførsel af ressourcer fra den folkelige, brede idræt til eliten. Og for det andet, at den del af idrætten, der primært har karakter af egentlig erhvervsvirksomhed, fortsat ikke skal støttes.

Da stadig flere idrætsgrene får et præg af erhvervsvirksomhed – enten på klubniveau eller på individuelt niveau – skal Team Danmark til stadighed aktivt foretage en grænsedragning, således at hverken den direkte eller den indirekte støtte kommer til at tjene egentlig erhvervsvirksomhed.

Til nr. 3

Trænerne og de aktive har gentagne gange udtrykt vigtigheden af, at alt arbejde vedrørende eliten bør baseres på et stærkt idrætsfagligt fundament. Dette mål skal forfølges yderligere de kommende år, og der skal sikres optimale rammer inden for de givne ressourcer for det daglige trænings- og instruktionsarbejde for eliten.

Træningens kvalitet, såvel som kvantitet, er afgørende, når målet om at blive en del af den internationale elite skal forfølges. Der skal således arbejdes for, at de aktive udøvere kvantitativt kan opnå de ønskede træningsmængder under gode og tidsvarende forhold, men også at træningen foregår kvalificeret under de bedst mulige fysiske og psykiske rammer, og at de optimale træningsmetoder tages i anvendelse. Da tid ofte er en begrænsende faktor for den aktive, skal der i særdeleshed arbejdes hen imod øget fleksibilitet i udøvernes træningsmuligheder.

En stadig udvikling og styrkelse af uddannelsen af eliteinstruktører og -trænere skal sikres i et indbyrdes samarbejde mellem idrættens organisationer og i et samarbejde med offentlige uddannelses- og forskningsinstitutioner. Der skal arbejdes videre med "Idrættens Træner Akademi" (ITA) med sigte på uddannelse af trænere og instruktører. Det er op til en

vurdering, hvorvidt ansvaret for træneruddannelse skal deles, således at de frivillige idrætsorganisationer tager sig af den generelle træneruddannelse f.eks. via ITA, mens Team Danmark sikrer en personlig udvikling af de støttede elitetrænere.

Endvidere skal det overvejes, hvorvidt etableringen af en licensuddannelse kan bidrage til at højne kvaliteten og kompetencen blandt trænere. Der skal ligeledes tages initiativ til, at alle elitetrænere forholder sig aktivt til eliteidrættens kodeks, jf. § 1, nr. 2.

Det skal sikres, at den faglige kompetence hos landstrænerne matcher internationale og etiske krav, og at landstrænerne besidder de menneskelige kompetencer, der gør dem i stand til at efterleve de idrætspolitiske målsætninger med eliteidrætsarbejdet.

Der skal i samarbejde med specialforbundene sikres procedurer omkring ansættelse af landstrænere og sportschefer, så kvaliteten højnes og fastholdes.

De enkelte specialforbund skal kunne indhente bistand til forbundenes egne uddannelser af eliteinstruktører. Der skal iværksættes uddannelsesinitiativer på tværs af specialforbundene, ligesom der også på anden måde skal skabes rammer for netværksarbejde og gensidig erfaringsudveksling på tværs af forbundene.

Den stærke idrætsfaglighed er også et væsentligt argument for opretholdelsen og videreudviklingen af den nuværende centerstruktur med hhv. trænings- og elitecentre. Det skal dog fastholdes, at brugen af centrene er et tilbud til de aktive og ikke et krav. Således skal støttemulighederne ikke være afhængige af, hvorvidt en aktiv vælger at gøre brug af centerstrukturen.

International udveksling af viden og praksis bør sikres, for eksempel ved at hente udenlandske trænere til Danmark og omvendt sende danske eliteidrætsudøvere og -trænere til udlandet.

Til nr. 4 og 5

Det er en hovedhjørnestein i dansk eliteidrætspolitik, at en satsning på en international idrætskarriere skal kombineres med det langsigtede livsperspektiv. Udøveren skal kunne indgå i en uddannelse og/eller i et civilt erhverv under såvel som efter karrieren, og elitekarrieren skal kunne forenes med en alsidig social og personlig udvikling. Dette fokus skal fastholdes og videreudvikles.

I forbindelse med den overordnede planlægning, prioritering og samordning af foranstaltninger til udvikling af eliteidrætten og de hermed forbundne opgaver bør der rettes særlig fokus på de unge talenter, der påbegynder en tidlig intensiv træning som led i en langsigtet eliteidrætskarriere.